

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 16 października 2025 r.

Poz. 5873

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NPII.4131.1.574.2025 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 10 października 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 ze zm.)

stwierdzam nieważność

zarządzenia Nr IR.0050.1.93.2025 Wójta Gminy Chybie z dnia 2 września 2025 r. w sprawie ustalenia stawek brutto za korzystanie z obiektu Hali sportowej położonej w Chybiu przy ul. Sportowej 18, w części określonej w § 7 zarządzenia, jako sprzecznego z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78 poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP” w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 679).

Uzasadnienie

W dniu 2 września 2025 r. Wójt Gminy Chybie wydał zarządzenie Nr IR.0050.1.93.2025 w sprawie ustalenia stawek brutto za korzystanie z obiektu Hali sportowej położonej w Chybiu przy ul. Sportowej 18, dalej jako: „zarządzenie”.

W podstawie prawnej zarządzenia wskazano przepis art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym, art. 4 ust. 1 pkt 1 i 2, ust. 2 ustawy o gospodarce komunalnej, art. 25 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami, uchwałę Nr III/18/2024 Rady Gminy Chybie z dnia 25 czerwca 2024 r. w sprawie powierzenia Wójtowi Gminy Chybie uprawnień do ustalenia cen i opłat za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej Gminy Chybie oraz art. 3 ust. 2 ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie.

Wskazane zarządzenie zostało doręczona organowi nadzoru w dniu 12 września 2025 r.

W toku badania legalności przedmiotowego zarządzenia organ nadzoru uznał, iż zarządzenie w części jest niezgodne z prawem i powinno zostać wyeliminowane z obrotu prawnego w tej części z przyczyn opisanych poniżej.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 ustawy o gospodarce komunalnej:

1. Jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego postanawiają o:

2) wysokości cen i opłat albo o sposobie ustalania cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej jednostek samorządu terytorialnego.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego mogą powierzyć organom wykonawczym tych jednostek.

Przechodząc do oceny legalności przedmiotowego zarządzenia należy wskazać, że w ocenie organu nadzoru, jego § 7 stanowiący, że: *Traci moc zarządzenie nr IR.0050.1.33.2025 Wójta Gminy Chybie z dnia 28 kwietnia 2025 r. w sprawie ustalenia stawek brutto za wynajem krótkoterminowy obiektu Hali Sportowej położonej w Chybiu przy ul. Sportowa 18* – istotnie narusza prawo.

Zauważyć bowiem należy, że akt wymieniony w § 7 zarządzenia nie został zakwalifikowany do aktów prawa miejscowego, tj. nie zawierał regulacji dotyczących jego ogłoszenia w trybie przewidzianym dla aktów prawa miejscowego i jego wejście w życie nie zostało uzależnione od urzędowej promulgacji (tj. od ogłoszenia w wojewódzkim dzienniku urzędowym). W konsekwencji, Wójt nie złożył wniosku o ogłoszenie zarządzenia IR.0050.1.33.2025 w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego i do takiego ogłoszenia nie doszło. Stwierdzić zatem należy, że nie jest dopuszczalne uchylenie aktu wymienionego w § 7 zarządzenia w trybie przewidzianym dla uchylenia aktów prawa miejscowego. W ocenie organu nadzoru niedopuszczalne jest uchylenie aktem prawa miejscowego zarządzenia nieposiadającego takiego charakteru.

Organ nadzoru podkreśla, że charakter prawny aktu uchylającego musi być obowiązkowo taki sam jak aktu uchylanego. Przepisy uchylające mają charakter niesamodzielny, albowiem w przeciwieństwie do przepisów merytorycznych nie służą one bezpośrednio do wyrażania norm prawnych, lecz jedynie do wyeliminowania z obrotu prawnego przepisów merytorycznych. Wobec powyższego w rozpatrywanej sprawie, jedynym legalnym sposobem eliminacji zarządzenia, któremu nie przypisano waloru aktu prawa miejscowego, może być wydanie nowego, odrębnego aktu, którego przedmiotem byłoby jedynie postanowienie o uchyleniu ww. zarządzenia. Nie może być bowiem tak, by pierwotny akt nie był opublikowany w wojewódzkim dzienniku urzędowym, a już uchylenie tego aktu w tym dzienniku promulgacyjnym było publikowane. Rozwiązanie takie powodowałoby nieczytelność i chaos w zakresie obowiązywania zarządzeń ogłoszonych w tym publikatorze. Tymczasem uchylane zarządzenie Nr IR.0050.1.33.2025 nie zostało opublikowane we właściwym promulgatorze i weszło w życie z dniem podjęcia (por. § 6 tego zarządzenia).

Zgodnie z art. 2 Konstytucji RP *Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej*. Z powołanego przepisu Trybunał Konstytucyjny wyprowadza tzw. zasadę przyzwoitej legislacji. Składa się na nią szereg dyrektyw związanych pod względem aksjologicznym (służą one ochronie wspólnych wartości, jakimi są zaufanie obywateli do państwa i prawa oraz pewność prawa) oraz funkcjonalnym (stanowią dyrektywy kierowane do prawodawcy i odnoszą się do procesu tworzenia prawa). Zasada prawidłowej legislacji została ukształtowana jako system ściśle ze sobą powiązanych dyrektyw adresowanych do prawodawcy, wskazujących jak należy dokonywać zmian prawa w państwie prawnym (K. Działocha, T. Zalasinski, *Zasada prawidłowej legislacji jako podstawa kontroli konstytucyjności prawa*, Przegląd Legislacyjny 2006, nr 3, s. 6-7). Nie ulega wątpliwości, że również prawodawca lokalny pozostaje związany tą zasadą na etapie wydawania aktów prawa miejscowego.

Reasumując, w ocenie organu nadzoru, § 7 przedmiotowego zarządzenia istotnie narusza art. 2 Konstytucji RP w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy o gospodarce komunalnej.

Organ nadzoru wskazuje, że możliwe jest doprowadzenie do stanu zgodnego z prawem poprzez wyeliminowanie jedynie wyżej wymienionej części zarządzenia.

Za „istotne” naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od samego początku (zob. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia: 15 czerwca 2021 r., sygn. akt III OSK 3457/21, 29 września 2021 r. sygn. akt I OSK 4382/18, 13 stycznia 2022 r., sygn. akt III OSK 542/21, 23 lutego 2022 r., sygn. akt III OSK 2954/21, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Na marginesie organ nadzoru wskazuje, że przywołane w podstawie prawnej zarządzenia przepisy: art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym, art. 4 ust. 2 ustawy o gospodarce komunalnej, art. 25 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz art. 3 ust. 2 ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie nie zawierają upoważnienia do wydania zarządzenia w sprawie ustalenia stawek opłat za korzystanie z gminnych obiektów użyteczności publicznej.

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ

nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, iż zarządzenie Nr IR.0050.1.93.2025 Wójta Gminy Chybie z dnia 2 września 2025 r. w sprawie ustalenia stawek brutto za korzystanie z obiektu Hali sportowej położonej w Chybiu przy ul. Sportowej 18, zostało podjęte z istotnym naruszeniem obowiązującego prawa, co czyni stwierdzenie jego nieważności w wyżej wymienionej części uzasadnionym i koniecznym.

Pouczenie:

Stwierdzenie nieważności zarządzenia, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jego wykonanie z mocy prawa, w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz